

Лъвътъ цѣлъ трепералъ отъ болка, страшно ревалъ и хваналъ Герасима за ржката. Ала той не се изплашилъ и извадилъ всички бодли. После взелъ камилишката кожа, метналъ я на магаренцето и отишълъ на извора за прѣсна вода. Тамъ, при извора, той свързалъ кожата на мѣхъ, напълнилъ го съ вода и се върналъ назадъ.

III.

Герасимъ почналъ да мие ранитѣ на лъва и му поднасялъ съ шепа вода до устата, и той локалъ съ пламналия си езикъ. Герасимъ не се страхувалъ и за

това се чудилъ самъ на себе си. Повторилъ сжщото на другия день, на третия, и на лъва станало по-леко, а на четвъртия день, когато Герасимъ тръгналъ съ магаренцето си къмъ извора, гледа: лъвътъ станалъ и тръгналъ съ тѣхъ.

Герасимъ сложилъ ржката си върху главата на лъва и тѣй вървѣли заедно. На извора той измилъ ранитѣ на лъва въ текущата вода, и лъвътъ съвсѣмъ се освежилъ. Когато Герасимъ потеглилъ назадъ, потеглилъ следъ него и лъвътъ.

Старецътъ почналъ да живѣе дружно съ своитѣ животни.

IV.

Край пещерата на стареца поникнали тикви; той ги сушилъ и отъ тѣхъ правилъ сждове за вода, които оставялъ на извора, за да си служатъ съ тѣхъ хората, които нѣмали такива. Така той билъ полезенъ и на другитѣ хора.